

ACORD normatiu 1/2023, de 27 de febrer, de l'Academia Aragonesa de la Lengua, sobre la normativa d'ús oficial del català d'Aragó.

La *Ley 3/2013, de 9 de mayo, de uso, protección y promoción de las lenguas y modalidades lingüísticas propias d'Aragón* va crear l'Academia Aragonesa de la Lengua com a institució científica oficial en l'àmbit de les llengües i modalitats lingüístiques pròpies, a la qual correspon establir les normes referides a l'ús correcte de les llengües i modalitats lingüístiques pròpies d'Aragó, així com assessorar els poders públics i institucions sobre temes relacionats amb l'ús correcte de les llengües i modalitats lingüístiques pròpies i amb la seua promoció social (article 7.1).

L'article 8 de la mateixa Llei declara: "En el caso de que las instituciones públicas utilicen las lenguas y modalidades lingüísticas propias de Aragón, de conformidad con lo establecido en esta Ley, deberán seguir la norma lingüística establecida por la Academia Aragonesa de la Lengua."

L'article 2 del *Decreto 56/2018, de 10 de abril, del Gobierno de Aragón, por el cual se aprueban los Estatutos de la Academia Aragonesa de la Lengua* (BOA de 20 d'abril de 2018) estableix, igualment, que les competències de l'Academia Aragonesa de la Lengua són:

- a) *Establecer las normas referidas al uso correcto de las lenguas y modalidades lingüísticas propias de Aragón, a través de sus institutos.*
- b) *Asesorar, a través de sus institutos, a los poderes públicos e instituciones sobre temas relacionados con el uso correcto de las lenguas y modalidades lingüísticas propias y con su promoción social.*
- c) *Desarrollar aquellas tareas que, en el ámbito de su competencia, le encargue el Gobierno de Aragón.*

La llengua catalana disposa d'una normativa universalment acceptada des de la publicació el 1913 de les *Normes ortogràfiques* de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), de la *Gramàtica catalana* de Pompeu Fabra el 1918 i del *Diccionari general de la llengua catalana* el 1932.

El Reial decret 3118/1976, de 26 de novembre, pel qual s'atorga reconeixement oficial a l'Institut d'Estudis Catalans confereix a aquesta institució la condició de corporació acadèmica, científica i cultural per a l'àmbit de la llengua catalana [art. 1] i, així mateix, disposa que "La Secció Filològica [de l'IEC] se ocupará del estudio de la lengua catalana en todos sus aspectos, así como del inventario de su léxico y la formulación de sus normas gramaticales." (Anexo. Estatutos. Article 3).

En els darrers anys, i en un àmbit de col·laboració amb els diversos sectors socials i territoris implicats, s'ha dut a terme una important tasca d'actualització normativa que ha quedat reflectida en la publicació de la segona edició del *Diccionari de la llengua catalana* (2007), la *Gramàtica de la llengua catalana* (2016) i l'*Ortografia catalana* (2017), així com en les obres que deriven de les anteriors: la *Gramàtica essencial de la llengua catalana* (en línia, 2018) i la *Gramàtica bàsica i d'ús de la llengua catalana* (2019). Totes aquestes obres substitueixen els conceptes tradicionals de "correcte" o "incorrecte" per la descripció del nivell d'adequació al context comunicatiu, i inclouen l'aportació inclusiva de totes les varietats dialectals i funcionals actuals de la llengua compartida.

Per la seua banda, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que l'estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana consagra com a institució normativa dins dels límits d'aquella comunitat, ha publicat el *Diccionari ortogràfic i de pronunciació del valencià* (2006), la *Gramàtica normativa valenciana* (2006) i el *Diccionari normatiu valencià* (2016), que fan referència a la variant valenciana de la llengua catalana.

En conseqüència, el Ple de l'Academia Aragonesa de la Lengua, a proposta del Plenari de l'Institut aragonès del català, aprova l'ACORD NORMATIU següent:

Als efectes previstos als articles 7.2 i 8 de la Llei 3/2013 i en relació amb el català d'Aragó, es considera "ús correcte" d'aquesta llengua la utilització del model normatiu composicional establert per l'Institut d'Estudis Catalans al *Diccionari de la llengua catalana*, la *Gramàtica de la llengua catalana* i l'*Ortografia catalana*. Tanmateix, pel fet d'inscriure's en el context normatiu de la llengua comuna i per proximitat dialectal, en la mesura que coincideix amb la normativa de l'Institut d'Estudis Catalans, també és aplicable el determinat per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua al *Diccionari normatiu valencià* i la *Gramàtica normativa valenciana*.